

Wrakhout

Op een verbazingwekkend stille rots

raakt een hamer de kopse kant

van een aangespoelde paal

volgen planken dagen

lang de herkomst van wind

loeiend vanuit zee of briesjes

blazen klipperige golven

er staat een man met spijkers tussen zijn tanden

zijn opgespatte mouwen volgen de hamer

achter zijn rug verschanst zich de luwte.

Dit gedicht is geschreven bij het kunstwerk: Sigurdur Gudmundsson (1942), Wind, 1975, offset